

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/211/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513212644
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2513212644.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Trnava, Sladovnícka 13, IČO: 47 243 279, proti žalovanému: F. G., nar. X.X.XXXX, adresa S. XXX, o zaplatenie 538,89 Eur s príslušenstvom, na odvolanie občianskeho združenia: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpeného spoločnosťou: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Krikova 9, Bratislava, IČO: 36 727 334 (do 30.6.2016 vedľajší účastník na strane žalovaného), proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 5C/90/2014-84 zo dňa 21.8.2018 - v časti, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania občianskeho združenia, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o náhrade trov konania občianskeho združenia m e n í tak, že Spotrebiteľskému združeniu OSA p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

II. Spotrebiteľskému združeniu OSA sa p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a rozhodol, že žalovaný a Spotrebiteľské združenie OSA nemajú nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie v napadnutej časti (náhrady trov konania Spotrebiteľského združenia OSA, ďalej už len Združenie) súd prvej inštancie právne odôvodnil s poukazom na § 256 ods. 1, § 251 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že: „Uznesením č. k. 5C/90/2014-61 zo dňa 20.05.2016 (právoplatným dňom 05.08.2016) súd (konajúci vyšším súdnym úradníkom) rozhodol tak, že vedľajšie účastníctvo Spotrebiteľského združenia OSA, IČO 42 260 086, so sídlom Fedinova 9, Bratislava (ďalej aj "združenie"), je prípustné. Zo spisu súd zistil, že združenie sa dalo v konaní zastúpiť advokátskou spoločnosťou, ktorá však v jej podaniach nepredložila súdu žiadne relevantné skutkové tvrdenia ani nepredložila žiadne dôkazy (a ani žiadne dokazovanie doplniť nenavrhol), iba "pripomenula" súdu na vec sa vzťahujúce zákonné ustanovenia (súdu známe) a citovala z troch súdnych rozhodnutí (medzičasom prekonaných, v konaní nepoužitelných). Ak združeniu v tomto konaní vôbec nejaké trovy vznikli (z dôvodu zastúpenia advokátskou spoločnosťou), s poukazom na ods. 14. zhora takýto výdavok súd nepovažuje za účelne vynaložené trovy, ale iba za zbytočné navyšovanie trov konania, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia.“ .

3. Proti tomuto uzneseniu, výlučne v časti, ktorou súd nepriznal Združeniu náhradu trov konania, podalo Združenie prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, ktorým sa domáhalo, aby odvolací súd napadnutý výrok uznesenia o nepriznaní mu náhrady trov konania zmenil tak, že Združeniu náhradu trov konania prizná, spolu s trovami odvolacieho konania, alternatívne uznesenie v napadnutom výroku

zruší a vec mu vráti v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Argumentovalo tým, že výrok III. napadnutého rozhodnutia vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP), resp. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP). Už pri zohľadnení základných skutkovo-právnych okolností tohto ako aj ďalších obdobných konaní iniciovaných žalobcom je nepochybné, že dôvodom späťvzatia žaloby aj v tomto prípade bola jeho aktivita, v konaní vyjadril podporu spotrebiteľa tým, že preukázal, že poskytnutý úver je bezpoplatkový a bezúročný a tým pádom skutočnosť, že žalovaný - spotrebiteľ istinu úveru preplatil a tým pádom sa žalobca na jeho úkor obohatil. Je zároveň nepochybné, že žalobca sa od počiatku konania spoliehal na nízke právne vedomie spotrebiteľov. Žalovaný bol však v konaní úspešný aj vďaka jeho úkonu, nakoľko žalobca nepreukázal údajnú úhradu žalovanej sumy zo strany žalovaného, a preto (ako správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie) je nutné konštatovať, že späťvzatie žaloby zapríčinil žalobca. Vyjadrenie zo dňa 3.3.2015 pritom bolo vecné, konkrétne a poukazovalo na konkrétne sumy uhradené zo strany žalovaného. Je presvedčený, že dôvodom späťvzatia žaloby bola práve jeho aktivita v tomto konaní, a to jednak vstup do konania a podanie uvedeného vyjadrenia. Vyjadrenie obsahovalo podrobnú argumentáciu k dôvodom, pre ktoré mal súd žalobu zamietnuť. V žiadnom prípade nemožno tvrdiť, že jeho úkony neboli účelné. Vyjadrenie neobsahovalo žiadne mylné skutočnosti, na základe ktorých žiadalo žalobu zamietnuť, ale len odôvodnené racionálne argumenty. Vyjadrenia zohľadňuje konkrétnosti prípadu. Práve žalobca je subjektom, ktorý vymáha nezákonné plnenia súdnou cestou prostredníctvom formulárových podaní. Táto skutočnosť je úplne bežnou praxou v prípadoch, pokiaľ sú vymáhané pohľadávky z rovnakých zmlúv a totožných zmluvných klauzúl, preto je pochopiteľné, že aj žalobné odpovede budú podobné, resp. budú obsahovať rovnakú argumentáciu. 6 - 10 stranové podania sú individualizované na každý jeden prípad a sú oveľa konkrétnejšie, než 2-3 stranové stručné žaloby podávané žalobcom. V podaniach uvádza relevantnú právnu úpravu, ktorá je bežnou súčasťou žalobných odpovedí, resp. žalôb, a rovnako identifikuje zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. To, že táto časť vyjadrenia je rovnaká vo viacerých podaniach, je prirodzený dôsledok toho, že v každom konaní, do ktorého vstúpi, je predmetom sporu nárok zo spotrebiteľského zmluvného vzťahu a vzťahuje sa na neho rovnaká právna úprava. Stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia považuje za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, je nie iba absurdný ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Absurdnosť takéhoto stanoviska zvyrazňuje skutočnosť, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, samotný v konaniach zastúpený advokátom (advokátskou kanceláriou), na základe čoho si žalobca v konaniach uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia a súdy mu právo na náhradu trov priznávajú. Pritom vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi je takýto postup namietajú. Súd svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do jeho procesných práv garantovaných o.i. v § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Súd zároveň fakticky odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia v rámci občianskeho súdneho procesu. Spochybnením opodstatnenosti jeho právneho zastúpenia by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho, okrem iného, aj tzv. "princíp rovnosti zbraní".

4. Žalobca ani žalovaný odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu Združenia sa písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie Združenia je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o náhrade trov konania Združenia zmeniť a nárok na náhradu trov konania Združeniu priznať v plnom rozsahu.

6. V konaní do 30.6.2016 vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie, a to podľa § 93 ods. 2 <C.>OSP. Ako už bolo konštatované odvolací súd, ako i súd prvej inštancie vo veci rozhodovali podľa ustanovení zákona č. 160/2015 <C.> Z. z. CSP, účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 <C.> Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP <C.> ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na to, že predošlý inštitút vedľajšieho účasti upravený v OSP bol nahradený inštitútom intervencie, ktorý je upravený v § 81 a nasl. CSP <C.>, pričom Združenie už nespĺňa zákonné podmienky na to, aby v konaní mohlo vystupovať ako intervenient, nakoľko na jeho strane nie je daný právny záujem na výsledku konania, s účinnosťou od 1.7.2016 ex lege sa už predmetného konania nezúčastňuje, a to bez toho, aby bolo potrebné o tom rozhodovať.

7. Bolo však potrebné rozhodnúť o trovách konania, ktoré združeniu vznikli do 30.6.2016, a to o trovách prvoinštančného konania na základe podaného odvolania. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvoláciu argumentáciu Združenia bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne nepriznal Združeniu, ktoré do 30.6.2016 vystupovalo v konaní ako vedľajší účastník, ktorý právny inštitút vedľajšieho účastníka nadobudnutím účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 zo zákona zanikol, za jeho účasť náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

9. Už právoplatnou (odvolaním nenapadnutou) časťou preskúmaného uznesenia súdu prvej inštancie bolo konanie vo veci samej zastavené pre späťvzatie návrhu žalobcom len so všeobecným konštatovaním uhradenia istiny s príslušenstvom žalobcovi. Kedy sa tak stalo a akým spôsobom už žalobca nekonkretizuje, pričom obrana žalovaného založená na namietaných skutočnostiach práve Združením bola založená na neexistencii dlhu pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru žalobcom a žalovaným, keď žalovaný do podania žaloby poskytnutý úver žalobcovi splatil v celom rozsahu (dokonca plnil nad rámec poskytnutej istiny). Žalobca bez bližšej konkretizácie dôvodu späťvzatia žaloby tak zavinil zastavenie konania, čím potom právo na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP vzniklo žalovanému a do 30.6.2016 na jeho strane vystupujúcemu vedľajšiemu účastníkovi, avšak len tých trov, ktoré boli účelne vynaložené.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že oznámenie o vstupe Združenia, v tom čase vedľajšieho účastníka, do konania bolo súdu doručené dňa 26.5.2014, následne dňa 9.3.2015 Združenie doručilo súdu vyjadrenie k veci, z ktorého vyplýva opis uplatneného nároku a ďalšie okolnosti jeho tvrdeného vzniku žalobcom s namietaním neprimeranosti odmeny za poskytnutý úver ako i absencie zákonnej náležitosti zmluvy strán sporu a právnych následkov s tým spojených, t.j. bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, s tým, že žalobca nad rozsah poskytnutého úveru 1.400,- Eur plnil 280,- Eur, z čoho vyplýva nedôvodnosť žalobného návrhu. V podaní si Združenie zároveň uplatnilo náhradu trov konania na trovách právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby spolu s režijným paušálom a DPH - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobe z 3.3.2015, podľa vyčíslenia v sume 107,78 Eur.

11. Pri vyriešení otázky účelnosti vzniknutých trov konania bolo nevyhnutné prihliadnuť na rozsah právnej pomoci, ktorý poskytol vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta v prospech žalovaného. Odvolací súd je pritom toho názoru, že v danom prípade zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom bolo i účelné. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením, že úkony vedľajšieho účastníka neobsahujú konkrétne argumenty týkajúce sa danej sporovej veci. Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka k doručenej žalobe vyplývajú konkrétne individuálne námietky a argumenty týkajúce sa práve predmetnej veci. Je nesporné, že vedľajší účastník sa pred spísaním podania s konkrétnymi okolnosťami danej veci oboznámil, právne ich vyhodnotil a vo vyjadrení ich reflektuje. Vedľajší účastník pritom vo vyjadrení argumentoval právne odborne, s odkazom na náležité zákonné ustanovenia, vyvodil právne závery vo vzťahu k danej konkrétnej veci. Namietal jednak neprimeranosť odmeny za poskytnutý úver ako i absenciu zákonnej náležitosti zmluvy strán sporu a právnych následkov s tým spojených, t.j.

bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, čo malo mať za následok nedôvodnosť žaloby, pretože do jej podania na súd žalovaný istinu úveru žalobcovi vrátil, dokonca nedôvodne plnil aj nad jeho rozsah.

12. Súd prvej inštancie po rozhodnutí o prípustnosti vedľajšieho účastníka na námietku žalobcu uznesením zo dňa 20.5.2016 určil vo veci pojednávanie na deň 21.8.2019, na ktoré pojednávanie predvolal strany sporu ako aj Združenie, predvolanie žalobca prevzal dňa 24.4.2019 následne dňa 20.6.2019 doručil súdu späťvzatie žaloby len so všeobecným konštatovaním uhradenia istiny s príslušenstvom žalovaným žalobcovi....., čo mohlo znamenať aj akceptovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a tým splatenie úveru ešte pred podaním žaloby, a tým jej nedôvodnosť od počiatku.

13. Za popísaných okolností daného prípadu má preto odvolací súd za to, že súd prvej inštancie preskúmaným uznesením vo výroku, ktorým Združeniu náhradu trov konania nepriznal, podľa názoru odvolacieho súdu nerozhodol správne. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania Združenia v postavení vedľajšieho účastníka, s použitím ust. § 388 CSP zmenil tak, že Združeniu voči žalobcovi priznal s odkazom na § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. V odvolacom konaní Združenie bolo plne úspešné, čím mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Odvolací súd si pritom bol vedomý skutočnosti, že Združenie od 1.7.2016 už nemohlo v konaní vystupovať ako vedľajší účastník, ale naďalej podľa tohto súdu zostalo subjektom konania o náhrade jeho trov (t.j. i trov daného odvolacieho konania), o ktorých odvolací súd týmto uznesením i rozhodol.

16. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).